

OZO-nieuws 2013-1 Thema: Schande in de Rechtbank

Verlies van een ouder

Jonge kinderen die een ouder zien overlijden, hebben hulp nodig. Zij lopen daardoor namelijk een gebrek aan zelfvertrouwen en zelfrespect op, worden eenzaam en geïsoleerd, en zij vertonen een gebrekkig sociaal functioneren. De effecten daarvan zijn 71 jaar later nog zichtbaar. Dat zeggen deskundigen na onderzoek.

http://www.sciencedaily.com/releases/2013/02/130208110245.htm?utm_source=feedburner&utm_medium=email&utm_campaign=Feed%3A+sciencedaily+%28ScienceDaily%3A+Latest+Science+News%29

Dit had een kind kunnen bedenken, maar de lieve hulpsector heeft hiermee dus weer een inkomsten-doelgroep aangeboord.

Die is weliswaar veel minder lucratief dan de doelgroep die zij zich eerder toeëigende, die van scheidingskinderen die het stukken slechter doen dan kinderen die een ouder zien overlijden, maar wel een welkome aanvulling voor het zorgvolk in deze donkere crisistijden. Wie het kleine niet eert...

Alweer het omgekeerde

In OZO-nieuws is al vaker gesteld dat het pedagogische en psychologische gedachtegoed nog wel eens compleet in zijn tegendeel wil veranderen, en dat alleen dáárom al niet deugde, deugt en zal deugen.

Nu weer het bericht dat "voor het eerst" is vastgesteld dat kinderen ook hun ouders kunnen opvoeden.

Voor het eerst, dus de ezels wisten niet wat bijna elke ouder uit eigen ervaring allang weet, dat kinderen net zo goed opvoeders zijn:

http://www.sciencedaily.com/releases/2013/02/130212210042.htm?utm_source=feedburner&utm_medium=email&utm_campaign=Feed%3A+sciencedaily+%28ScienceDaily%3A+Latest+Science+News%29

Het onderwerp is hier het milieubewustzijn en een tamelijk triviaal voorbeeld van wat hier al vaker is betoogd, namelijk dat opvoeding (en communicatie, dus bijna alles) een tweerichtingsverkeer is. Ook tussen ouders en kinderen.

Kinderen voeden hun ouders op tot goede ouders, ouders voeden hun kinderen op tot goede kinderen.

Dat doen zij helemaal naar hun eigen smaak en voorkeur en aanleg en precies in overeenstemming met wat de natuur met hen voorhad en met hoe de natuur hen technisch in elkaar zette.

Een bikkelhard feit, wàt BJZ en RvK en god-weet-wie daar ook van mogen vinden.

Het tweede voorbeeld van een volkomen omkering van pedagogisch denken - of van weer een ontdekking die de peda-wereld (alweer) op kop zette - gaat over drugs en voorlichting. Volgens de oude leerboeken moesten ouders hun kinderen nadrukkelijk voor drugs waarschuwen. Dat zou preventief werken en een verantwoorde ouder kon dus niet vroeg genoeg beginnen met waarschuwen.

Wie dat niet deed, kon zo maar een boel oots-punten of erger verdienen.
Maar deze ouder-voorlichting blijkt nu opeens averechts te werken, volgens nieuw pedagogisch onderzoek.
Maakte men ons vroeger dan maar wat wijs? En nu niet meer? Nu niet meer?

<http://www.sciencedaily.com/releases/2013/02/130222083127.htm>

Een andere aanwijzing voor denkfouten in het "kinderbeschermingsdenken", levert de (ook alweer onverwachte) vondst dat controlerende ouders voor kinderen eerder slecht zijn dan goed.

Wedden dat dit óók, en nog veel meer, geldt voor controle door BJZ en zijn slippen-dragers? Vreemde ogen dwingen, maar in gewone ouder-kind situaties zijn zij absoluut fnuikend. En dus verboden.

De voorspelling is, hier en nu, dat deze versie van de vondst nog deze eeuw in de zachte wetenschappen zal worden ontdekt en bevestigd en voor de eeuwigheid omarmd. Omdat zal blijken dat zij hard is, en dus: wáár.

Zelfs in Nederland, waar alles 50 jaar later gebeurt, volgens Heinrich Heine.

Het verontrustende is dat deze nieuwe ontdekkingen van beschermingsfalen al geen verbazing meer wekken. Wij weten allang dat pedagogie een niet ernstig te nemen bezigheid is. Dat nieuws verbaast de mensen niet, men haalt er zijn schouders over op.

Alleen de rechterlijke macht verstopt zich nog achter pedagogen. Pure misdaad.

Pedagogen, rechters en politici vormen de ernstigste bedreiging voor de samenleving.

Het familierecht is immers het belangrijkste, maatschappelijke bindmiddel dat qua wetgeving maar voorstelbaar is.

Maar onze slimmeriken maakten er een oplosmiddel van waarin sissend en pruttelend hele gezinnen, het verenigingsleven en uiteindelijk de samenleving zelf uit elkaar vallen, oplossen. Ziedaar hun oplossing.

Wij leven in een bezeten wereld en wij weten het.

Kinderen in stress

Een kersverse publicatie uit Finland over "schuldzaaiende" ouders.

Ouders die hun kind de schuld geven, bezorgen dat kind buitensporig veel stress. Heel merkwaardig is, dat kinderen dat effect veel meer voelen als hun vader ze de schuld geeft, dan wanneer hun moeder dat doet: kennelijk zijn zij dit van hun vader veel minder gewend, of zij nemen hem serieuzer.

http://www.sciencedaily.com/releases/2013/03/130322090748.htm?utm_source=feedburner&utm_medium=email&utm_campaign=Feed%3A+sciencedaily+%28ScienceDaily%3A+Latest+Science+News%29

Het zal duidelijk zijn dat een kind dat alleen maar dènkt dat zijn vader of moeder hem de schuld geeft, er even beroerd aan toe is.

Dat zou dan wel eens kunnen verklaren waarom alleen-vader-gezinnen het zoveel beter doen dan alleen-moeder-gezinnen, na echtscheiding, namelijk omdat vaders hun kinderen minder vaak beschuldigen.

Het is ook duidelijk dat de door vrouwen gedomineerde rechtspraak in het Familierecht het ook in dit nieuw ontdekte opzicht bijna voortdurend verkeerd doet, verkeerd moet doen, objectief gesproken.

Precies zoals de feminisering van het onderwijs langzamerhand catastrofaal of zelfs fataal aan het worden is.

Schande in de Rechtbank

Succes kent vele vaders. Dat geldt ook voor het succesvol uithollen van het Familierecht in Nederland. Deze vaders tooien zich met namen als "Raad voor de Kinderbescherming" (RvK), "Bureau Jeugdzorg" (BJZ), "Deskundigen", "Multi disciplinair overleg" en soms zelfs nòg ingewikkelder termen.

Jaja, wij zijn er ons eentje.

De voorvaders van dat succes heten dan "Regering", "Parlement" en "Internationale Wetgeving".

Toch is er maar één instantie die aanspraak maakt op de eretitel van "Stichter van de Vernieling", "Behoeder van de Ruïne" en "The Godfather der Gezinsondermijning". Dat is de rechtspraak.

De rechtspraak in Nederland is onafhankelijk. Rechters worden voor het leven benoemd en bij de behandeling van zaken in het Familierecht blijven de deuren, ook vandaag de dag nog, gesloten om vreemde blikken te weren en de stinkende walm binnen te houden. Dat maakt meteen begrijpelijk waarom ingediende stukken meestal niet worden bestudeerd – niemand die het ziet.

Wie gefrustreerd zijn heil zoekt in hoger beroep, krijgt hetzelfde deksel, maar dan met drievoudige kracht, op zijn neus.

Het familierecht richt, succesvol als de mafia, een ravage aan in de samenleving.

De belangrijkste vader van dat succes is de Rechtspraak.

In het verleden zijn, onder andere tijdens de donateursdagen die toen nog werden gehouden, heel wat geanonimiseerde teksten van BJZ en RvK aan een kritische blik onderworpen. Het meest bijzondere daarin was niet hun destructieve, eenzijdige, bevooroordeelde en vaak onwettelijke inhoud, maar hun gelijkkluidendheid. Verscheidene donateurs herkenden de anoniem gepresenteerde voorbeelden als zijnde afkomstig van hun casus. Dat hadden zij meestal verkeerd.

Zo ziet wat BJZ e.a. "maatwerk" noemen, er dus uit.

Onderstaand de eindbeschikking inzake omgang en gezag, gegeven in een zaak die eind 2009 begon met de mishandeling van het kind door moeder. Vader haalde het kind van school en hield het bij zich. Er kwam een kort geding, een door moeders toedoen mislukte poging tot mediation, een onderzoek van de RvK dat door moeder werd gedwarsboomd, een traject in het omgangshuis dat door moeder werd gechaperonneerd zelfs gedictieerd. En er was steeds maar weer uitstel met tal van tussenbeschikkingen die het meest uitmunten door het onbeholpen Nederlands waarin ze waren gesteld: de vernietigingsmachine was aan het werk gezet.

Omdat de rechters niet waren geïnteresseerd in toedrachten en in achtergronden, leenden zij slechts hun luie oor aan de al even luie vakkrachten bij RvK en Jeugdzorg en Omgangshuis.

Uiteraard waren die laatsten er niet op uit hun eigen falen toe te geven. Dat werd juist afgedekt. De waarheid werd daarom bij elkaar gelogen en de rechter luisterde instemmend.

Wie doet ze wat, de rechters en de helpers? Hopelijk wordt nu voor één keer de stem van de waarheid opgepikt. Die waarheid staat hieronder, als de letterlijke weergave van zeer recente beschikking van de Rechtbank te Middelburg.

De namen van de vader, moeder en hun dochter zijn V, M en D2000 en die van hun raadslieden AV (advocaat vader, mr. S. uit Rotterdam), AM (advocaat moeder, mr. G. uit Middelburg) en AD (de bijzonder curator voor D2000, mr. S uit Middelburg die door dezelfde rechtbank op 13 februari 2013, wel acht dagen eerder dus!, werd benoemd). Mede dankzij deze aan vaders zicht onttrokken AD-kunstgreep kon de zaak worden doorgedrukt.

De vader was namelijk al maanden uitgeschakeld door urgente, medische behandelingen in het ziekenhuis, door de ziekte van Menière: een duizelingsziekte die tot een aantal valpartijen leidde en daardoor tot nekwervelschade en een zware hersenschudding in het begin van 2013.

Alle raadslieden hebben de zaak laten versloffen (=het kind kapot gemaakt).

Noodgedwongen of uit luiheid, of misschien door een vergoedingssysteem dat goed werken tot een daad van onzelfzuchtige barmhartigheid maakt. Ook de advocatuur raakt willens en wetens besmeurd in deze "Misdaad van de eeuw" (wijlen prof. Peter Hoefnagels)

Graag aandacht voor een gemeen eufemisme: er is nooit sprake geweest van een zorgregeling. Vader heeft ruim 10 jaar alle nukken van de vrouw te verduren gehad, is van het begin af aan door de vrouw gekoeioneerd en zelfs mishandeld. Zijn gezondheid is zeer slecht en zijn enige drijfveer was om er te zijn voor zijn dochter, die al sinds kort na haar geboorte aan voortdurende mishandeling door moeder was blootgesteld.

De waarheid en juistheid van het hierboven gestelde blijkt uit honderden documenten, e-mails en doktersverklaringen die zich in het archief van OZO bevinden en die in gecomprimeerde vorm aan de rechtbank werden overgelegd. Tevergeefs.

Want blijkbaar heeft AV nooit moeite gedaan deze documenten zelfs maar te noemen, of over te nemen, in verweren of verzoeken.

In de beschikking is door onderstreping van passages de aandacht gevestigd op pertinente onwaarheden en op taalgebruik waarvoor een ouderwetse juf een pak oorvijgen paraat placht te hebben.

Wat niet kan worden onderstreept is dat wat er niet in staat. Bijvoorbeeld wat D2000 enkele jaren geleden aan de rechter vertelde. Wat er niet staat, is er toch ook niet?

AFSCHRIFT

Beschikking

RECHTBANK MIDDELBURG

Sector civiel recht

zaak/reknr: 85457IFARK10-2014 (of zoiets)

beschikking d.d. 13 maart 2013

M (hierna: de vrouw),

wonende te Ooo, gemeente Bbb,

verzoekster,

advocaat: AM tegen :

V (hierna: de man),

wonende te Rrrr,

verweerder, ;

advocaat: AV.

Als belanghebbende in onderhavige zaak is aan te merken:

AD in haar hoedanigheid van bijzonder curator over de hierna te noemen minderjarige

de Raad voor de Kinderbescherming (hierna: de Raad), gevestigd te 4330 GC Middelburg, Postbus 7140.

1. Het procesverloop

1.1 De rechtbank oordeelt op grond van de navolgende stukken:

- het verzoekschrift tot wijziging van het gedeeld gezag in eenhoofdig gezag en
- tevens tot wijziging van de omgangsregeling;
- de brief van de hierna te noemen minderjarige d.d. 17 november 2010;
- de brief van AM d..d. 14 januari 2011 met aanvullende stukken;

- de ter zitting d.d. 24 januari 2011 door AV overgelegde pleitnotitie;
- het proces-verbaal d.d. 2 januari 2011;
- de brief van de Raad d.d. 22 april 2011 met het rapport en het advies 20 april 2011;
- de brief van de Raad d.d. 27 april 2011 met aanvullende stukken;
- de brief van de Raad d.d. 10 mei 2011 met aanvullende stukken;
- het proces-verbaal d.d. 16 mei 2011;
- het telefaxbericht van AM d.d. 26 augustus 2011;
- de brief van de Raad d.d. 29 augustus 2011;
- het telefaxbericht van AV d.d. 24 november 2011;
- het proces-verbaal d.d. 29 februari 2012;
- de brief van Juvent d.d. 13 juni 2012 met aanvullende stukken;
- de brief van AM d.d. 8 oktober 2012 met aanvullende stukken;
- het telefaxbericht van AV d.d. 16 november 2012;
- het verzoekschrift tot benoeming van een bijzonder curator ex artikel 1:250 BW;
- de brief van AD d.d. 4 februari 2013;
- de brief van AM d.d. 11 februari 2013 met aanvullende stukken;
- de beschikking d.d. 13 februari 2013;
- het telefaxbericht van AV d.d. 13 februari 2013 met aanvullende stukken;
- het telefaxbericht van AD d.d. 19 februari 2013;

1.2 Bij beschikking van deze rechtbank d.d. 13 februari 2013 is AD benoemd tot bijzonder curator over de minderjarige.

1.3 Het verzoek is laatstelijk behandeld ter zitting van 21 februari 2013.

2. De feiten

- 2.1 Partijen hebben een affectieve relatie gehad. Uit deze relatie is het navolgende minderjarige kind geboren: D2000
- 2.2 De man heeft de minderjarige erkend.
- 2.3 Partijen zijn gezamenlijk met het gezag over de minderjarige belast.
- 2.4 De minderjarige verblijft bij de vrouw.
- 2.5 Bij beschikking van de rechtbank Breda d.d. 16 oktober 2002 is een omgangsregeling vastgesteld.
- 2.6 Bij vonnis van de voorzieningenrechter van de rechtbank Rotterdam d.d. 11 februari 2010 is bepaald dat de omgangsregeling wordt opgeschort.

3. Het geschil

3.1 De vrouw verzoekt te bepalen dat het gezag over de minderjarige uitsluitend wordt uitgeoefend door de vrouw, alsmede, na wijziging, de door de rechtbank Breda bij beschikking van 16 oktober 2002 vastgestelde omgangsregeling te wijzigen en te bepalen dat de omgangsregeling tussen de man en de minderjarige wordt beëindigd .

3.2 De vrouw voert hiertoe aan dat de man niet in staat is het belang van de minderjarige voorop te stellen en dat de wijze waarop de man de vrouw benadert dermate grievend is dat van haar niet langer kan worden verwacht dat zij, hetgeen noodzakelijk is voor de uitoefening van het gezamenlijk gezag, met de man kan communiceren omtrent de minderjarige. Voorts acht de vrouw voortzetting van de zorgregeling niet in het belang van de minderjarige nu er bij de minderjarige grote weerstand bestaat tegen contact met de man. De minderjarige ervaart het contact met de man als zeer belastend en het leidt bij haar tot veel onrust en spanning.

3.3 De man heeft verweer gevoerd en stelt dat de verstandhouding tussen hem en de minderjarige altijd goed was maar dat het gedrag van de minderjarige onder druk van de vrouw is omgeslagen. De man meent dat sprake is van ouderverstoting en dat het van belang is om het gezamenlijk gezag in stand te houden zodat partijen gedwongen worden

met elkaar in overleg te blijven. Voorts stelt de man dat de beëindiging van de zorgregeling tot escalatie van de conflicten zal leiden en dat partijen zullen vervallen in hun oude patroon van ruzie maken.

3.4 Op standpunten van partijen wordt, voor zover voor de beoordeling van het verzoek van belang, hierna ingegaan.

De beoordeling

Gezag

Ingevolge het proces-verbaal van 24 januari 2011 heeft een onderzoek door de Raad plaatsgevonden. De Raad heeft op 20 april 2011 gerapporteerd en geadviseerd. De Raad concludeert dat de minderjarige klem zit tussen de ouders maar dat dit niet is gelegen in de gezagsverhouding, maar in het gebrek van communicatie tussen de ouders. Volgens de Raad zal wijziging van het gezag niets ten positieve veranderen in de situatie. De Raad adviseert derhalve het gezamenlijk gezag in stand te houden.

De rechtbank overweegt omtrent het gezag als volgt. Het uitgangspunt van de wet is, ingevolge artikel 1:251a lid 1 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW), dat partijen na echtscheiding het gezamenlijk ouderlijk gezag over hun minderjarige kinderen blijven uitoefenen. Slechts in uitzonderingsgevallen kan worden aangenomen dat het belang van de minderjarige vereist dat een van de ouders met het gezag wordt belast, met name indien de (communicatie)problemen tussen de ouders zodanig ernstig zijn dat er een onaanvaardbaar risico bestaat dat de minderjarige bij voortdurende voortdurende van het gezamenlijk gezag van de ouders klem of verloren raken tussen hen en niet te verwachten valt dat hierin binnen afzienbare tijd voldoende verbetering komt of wijziging van het gezag anderszins in het belang van de minderjarige noodzakelijk is. De rechtbank is van oordeel dat hiervan op dit moment geen sprake is.

De wijze waarop de man de vrouw benadert is weliswaar diskwalificerend, maar niet gesteld noch gebleken is dat dit voor de vrouw een belemmering opwerpt in de uitoefening van het gezamenlijk gezag. De vrouw heeft ter zitting aangegeven dat zij met het gedrag van de man kan omgaan en dat zij tot op heden geen problemen heeft ondervonden bij de uitoefening van het gezamenlijk gezag.

Nu de minderjarige van de huidige gezagssituatie geen hinder ondervindt kan derhalve niet worden gesteld dat zij klem of verloren raakt tussen de ouder dan wel dat wijziging van het gezag anderszins in het belang van de minderjarige is. Wanneer de man op een later moment niet langer in staat is tot uitoefening van het gezag of weigert om zijn medewerking te verlenen ontstaat mogelijk een nieuwe situatie. Op dat moment kan echter alsnog een verzoek strekkende tot eenhoofdig gezag worden ingediend. Gelet op het vorenstaande zal het verzoek van de vrouw tot eenhoofdig gezag - overeenkomstig het advies van de Raad - worden afgewezen.

4.2 Zorgregeling;

4.2.1 Bij proces-verbaal d.d. 24 januari 2011 is de Raad verzocht onderzoek te verrichten en te rapporteren naar de vraag welke omgangsregeling het meest optimaal is voor de minderjarige. In het rapport d.d. 20 april 2011 heeft de Raad geconcludeerd dat hij geen advies kan geven omtrent een zorgregeling. De Raad benadrukt dat de problematiek bij de minderjarige niet kindeigen is, maar gelegen is in de strijd tussen de ouders en adviseert de ouders door te verwijzen naar mediation inzake de verdeling van de zorg- en opvoedingstaken.

Uit de brief d.d. 26 augustus 2011 van AM en het telefaxbericht d.d. 24 november 2011 van AV volgt dat mediation is geëindigd zonder resultaat. Ingevolge het proces-verbaal van 29 februari 2012 heeft omgangsbegeleiding door het omgangshuis plaatsgevonden. Bij brief van 13 juni 2012 heeft Juvent kenbaar gemaakt dat het niet is gelukt om de man en de minderjarige in gesprek te krijgen, dan wel vorm te geven aan een omgangsregeling.

In multidisciplinair overleg heeft de Raad besloten om ambtshalve onderzoek te verrichten naar de bedreigingen in de ontwikkeling van de minderjarige. In het rapport d.d. 8 februari 2012 concludeert de Raad dat de situatie waarin de minderjarige zich vanwege het enorme loyaliteitsconflict bevindt, zorgelijk is. De Raad acht een kindbeschermende maatregel echter niet nodig nu het loyaliteitsconflict slechts kan worden weggenomen door de ouders. Volgens de Raad zal de situatie voor de minderjarige pas veranderen wanneer beide ouders zich onvoorwaardelijk willen inzetten om slechts in het belang van de minderjarige te handelen.

Ter zitting heeft de Raad naar voren gebracht dat ondanks de verschillende hulpverlening die is ingezet, het contact tussen de man en de minderjarige niet tot stand is gekomen. Volgens de Raad is er op dit moment geen andere mogelijkheid dan de situatie te accepteren zoals die is. De minderjarige moet rust worden gegund. De Raad adviseert de man professionele hulp te zoeken om zijn contact zodanig vorm te geven dat er in de toekomst bij de minderjarige ruimte ontstaat om daarop te reageren. Voorts adviseert de Raad de vrouw professionele hulp te zoeken ter begeleiding en ondersteuning van de minderjarige bij het contact met haar vader.

De bijzonder curator heeft ter zitting meegedeeld dat de minderjarige heel duidelijk is in haar standpunt dat zij geen contact wil met haar vader. De mails die de vader naar haar stuurt, ervaart zij als zeer belastend en ze ondervindt veel spanning van de gehele situatie. De minderjarige wil rust.

De rechtbank overweegt als volgt. Op grond van artikel 1:253a lid 4 jo. 1:377a BW heeft een kind in het kader van de verdeling van de zorg- en opvoedingstaken recht op omgang met zijn beide ouders. Op dit recht wordt uitzondering gemaakt indien omgang ernstig nadeel zou opleveren voor de geestelijke of lichamelijke ontwikkeling van de minderjarige, de ouder kennelijk ongeschikt of kennelijk niet in staat moet worden geacht tot omgang, de minderjarige die twaalf jaren of ouder is, bij zijn verhoor van ernstige bezwaren tegen omgang met zijn ouder heeft -doen blijken, of indien de omgang anderszins in strijd is met zwaarwegende belangen van de minderjarige .

Uit de stukken en het verhandelde ter terechtzitting concludeert de rechtbank dat de minderjarige geen contact wil met haar vader. Daartegen bestaat bij de minderjarige een enorme weerstand. De man ziet echter niet in dat de wijze waarop hij het contact met de minderjarige probeert af te dwingen en de e-mailberichten die hij naar haar verstuurt belastend zijn voor de minderjarige en ertoe leiden dat het verzet bij de minderjarige tegen omgang met hem op die manier toeneemt. Gezien het persistente verzet van de minderjarige tegen contact met haar vader, in combinatie met de jarenlange strijd tussen de ouders die de nodige spanning en onrust bij de minderjarige teweeg brengt, is het thans niet in het belang van de minderjarige haar te dwingen tot contact met haar vader. Zulks zal de weerstand bij de minderjarige alleen maar versterken.

Gelet op de enorme weerstand van de minderjarige tegen de omgangsregeling de handelingen van de man en de daarmee gepaard gaande onrust en spanningen bij de minderjarige, is de rechtbank van oordeel dat omgang tussen de man en de minderjarige op dit moment in strijd is met haar zwaarwegende belangen. Er dient thans rust komen voor de minderjarige en partijen dienen, zoals de Raad heeft geadviseerd, professionele hulp in te schakelen. Op die manier kan er wellicht op enig moment ruimte bij de minderjarige ontstaan voor contact met haar vader. Met inachtneming van het vorenstaande zal de rechtbank het verzoek van de vrouw tot beëindiging van de zorgregeling tussen de man en de minderjarige toewijzen en de man het recht op omgang in het kader van een verdeling van de zorg- en opvoedingstaken ontzeggen.

4.3 Proceskosten;

De rechtbank zal, gelet op de aard van de procedure, de proceskosten tussen partijen compenseren zodat iedere partij de eigen kosten draagt.

5. De beslissing

De rechtbank

ontzegt de man het recht op omgang in het kader van een verdeling van de zorg- en opvoedingstaken met de minderjarige D2000;

verklaart deze beschikking tot zover uitvoerbaar bij voorraad;
compenseert de proceskosten zo dat iedere partij de eigen kosten draagt;
wijst af hetgeen meer of anders is verzocht.

Deze beschikking is gegeven door mr. J. de Graaf in tegenwoordigheid van de griffier J.J. Tramper en uitgesproken ter openbare terechtzitting van woensdag 13 maart 2013.

Voor zover in deze beschikking en of meer eindbeslissingen zijn opgenomen, kan - uitsluitend door een advocaat - hoger beroep tegen deze beschikking worden ingesteld. zulks door de verzoeker en degenen aan wie een afschrift van de beschikking is verstrekt of verzonden binnen drie maanden na de dag van de uitspraak. en door andere belanghebbenden binnen drie maanden na de betekening daarvan of nadat de beschikking hun op andere wijze bekend is geworden.

Commentaar

Vader legde bij zijn reactie op het RvK-rapport al zijn brieven en e-mails aan de moeder, aan de mediator en aan de RvK zelf over. De RvK keek er niet naar, de directeur keek er niet naar bij de klachtbehandeling, de klachtencommissie deed dat niet, de successieve rechters (die immers het complete RvK-rapport in hun dossier hadden) evenmin, en de nationale Ombudsman had er ook al geen zin in: "niet ontvankelijk". Maar wij zullen zien of dit muisje niet toch nog een staartje krijgt...

Later schreef en mailde vader met de omgangsbegeleider. Eerst om zeker te stellen dat de tussenbeschikking waarin omgangsbegeleiding werd gelast op de juiste wijze beleidsmatig zou worden vertaald.

Dat hielp geen snars, men "werkte" naar willekeur en believen en de communicatie waaruit dat bleek, werd door AV smalend terzijde gelegd.

De rechter sprak minstens één keer met D2000 die zich toen zeer hard jegens moeder uitsprak - iets wat zij ook tegenover AV had gedaan - en de rechter kreeg laten een briefje van D2000 waarin zij haar vader ongeveer het graf in wenste. "Nogal alarmerend", zou een leek hebben gezegd in de wetenschap dat het contact met vader door moeder werd en wordt dwarsgezeten. Zo niet de rechter.

Ook beide advocaten gooiden er met de pet naar, AV zowel als AM, zowel als AD.

De ouders moeten echter beter gaan communiceren, aldus de rechter vermanend.

Hun communicatie is namelijk zó slecht dat de omgang moet worden geschrapd. Jazeker, maar met bloedend hart natuurlijk.

Wat het gezag betreft, is de communicatie niet zodanig slecht is dat dit aan vader moet worden ontnomen. Wie het snapt, mag het zeggen.

Dit is bedrog door de rechtbank, dom, doorzichtig bedrog.

Moeder wordt beloond voor haar dwarsliggen en vader was a priori al de pisang, maar de schoorsteen moet roken, de illusie in stand blijven, haha (schaapachtig).

De rechtbank te Middelburg heeft hier opnieuw een kind (èn een vader èn, uit-eindelijk, een moeder) naar de bliksem geholpen.

De rechtbank, inderdaad, en niets of niemand anders.

Vals beschuldigd: schadevergoeding

En paar werd in 'nachtmerrie' gedompeld na een anonieme melding over de mis-handeling van hun dochter.

Hen wordt 2.000 pond schade-vergoeding toegekend in hoger beroep.

Patrick Butler, sociaal beleid editor

The Guardian, donderdag 14 maart 2013 20.30 GMT

Haringey Civic Center in Wood Green, Noord-Londen.

De raad deed zijn onderzoek verkeerd, hetgeen het paar meerdere redenen gaf voor een gerechtvaardigde klacht, zo heeft de rechter geoordeeld.

Twee ervaren senior maatschappelijk werkers die in een "nacht-merrie" werden gedompeld nadat ambtenaren hen onrechtmatig onderzochten over valse beschuldigingen dat ze hun jonge dochter slecht behandelden, hebben een schadevergoeding gekregen bij de High Court. Het paar, dat bekend staat als AB en CD, werd vrijgesproken door de rechtbank in het kielzog van een mislukt onderzoek uitgevoerd door Haringey raad voor kinderen diensten in Noord-Londen. De raad had gehandeld op een – naar later bleek "kwaadaardige" -- anonieme tip dat ze hun kind, dat bekend staat als EF, hadden geslagen en uitgescholden. De twee betoogden dat er niet alleen geen gronden waren voor een volledig kindbeschermingsonderzoek, omdat er geen bewijs was dat EF risico liep, maar ook dat het hele proces "procedureel zo gebrekkig was" en zo fundamenteel in gebrek van de essentiële minimumeisen voor zo'n klachtenprocedure, dat het onwettig was."

In zijn uitspraak erkende rechter Anthony Thornton dat AB en CD meerdere redenen hadden voor gerechtvaardigde klachten over de behandeling door Haringey's van de zaak, met inbegrip van het feit dat begonnen was met een eerste evaluatie van de dochter zonder na te gaan of ze echt in gevaar was, en dat zij geen stappen ondernamen die "een objectieve en eerlijke beslissing" mogelijk zouden maken.

Thornton vernietigde Haringey's beslissing tot het onderzoek, op grond van sectie 47 van de 1989 Children Act in mei 2011.

Hij veroordeelde Haringey ook tot betaling van 2.000 pond schadevergoeding aan de ouders wegens inbreuk van artikel 8, recht op "prive- en gezinsleven" van de Europese conventie over de mensenrechten.

De moeder van het kind, AB, die niet genoemd kan worden om juridische redenen, beschreef wat er gebeurd was met haar familie als "een nachtmerrie".

Zij zei dat de maatschappelijk werkers "schandalig" hadden gehandeld en voegde daaraan toe: "Ze dachten dat ze helemaal onaantastbaar waren -- maar vandaag zijn ze ter verantwoording geroepen door de rechtbank Dit is een mijlpaal geval voor ouders". Het is de vraag hoeveel gezinnen er nog meer lijden.

Een woordvoerder van de Haringey raad zei: "Onze behandeling van deze zaak viel onder de normen die we zouden verwachten, en we verontschuldigen ons bij de betrokken familie. Wij zijn vastbesloten om te leren van de bevindingen van de rechter als we doorgaan met het verbeteren van onze kindbeschermings- en beveiligingssystemen." De raad voor de kindbescherming had gehandeld na het ontvangen van een niet-ondertekende brief, gericht aan Sociale diensten Kindermishandeling Afdeling op 15 april 2011. Het vermoeden werd geuit dat het meisje werd mishandeld en dat de moeder van "altijd schreeuwde" tegen haar dochter.

Men stelde: "Het meisje ziet er zo ongelukkig uit, haar is niet toegestaan om met enig iemand te spreken en als je haar op straat ziet, ziet het meisje er zo verdrietig uit. Nooit kijkt zij op om naar je kijken."

De Haringey maatschappelijk werkers begonnen een onmiddellijke screening om te onderzoeken of de beschuldigingen waar zijn. Ondanks dat ze geen enkele poging ondernamen om de toestemming van de ouders van het meisje te krijgen, namen ze contact op met haar school, huisarts en de lokale politie. De huisarts vertelde hun dat er geen zorgen over het gezin waren, terwijl de school weigerde om informatie te geven. Een Haringey maatschappelijk werker belde vervolgens de ouders, die op dat moment in de auto zaten. Ze gingen naar de kant van de weg om de oproep aan te nemen, en de brief werd voorgelezen. Tijdens het telefoongesprek zei AB dat het "belachelijk" was dat de Raad de anonieme brief zo serieus nam. De maatschappelijk werker noteerde dat de reactie "defensief" was en "op een kwade manier".

Mede als gevolg van boze telefonische reactie van AB, die Haringey "onregelmatig, overkritisch en zonder warmte" achtte, en deels als gevolg van een latere, scherp geformuleerde e-mail verzonden door AB naar de raad om te klagen over de behandeling van het beoordelingsproces, besloot het hoofd van de dienst, Sylvia Chew, op 5 mei de eerste beoordeling uit te bouwen tot een volledig onderzoek inzake artikel 47 kindbescherming.

Op 9 mei werd een huisbezoek gemaakt waarin de maatschappelijk werkers AB, CD en hun dochter interviewden. Uit de interviews, afzonderlijk uitgevoerd, bleek dat de dochter geen mededelingen deed en de ouders "redelijk en geloofwaardig" waren. De zaak werd vervolgens gesloten.

Chew zei in een verklaring aan de rechtbank dat zij had gedacht dat een sectie 47 onderzoek gerechtvaardigd was op grond van "emotioneel misbruik", rekening houdend met zowel de verwijfsbrief als de ouderlijke reactie. De rechter oordeelde echter dat "er geen bewijs was dat emotionele ontwikkeling van EF ernstig en aanhoudend was getroffen door voortdurende mishandeling".

De Haringey raad, die een reeks van high profile kindbeschermings-schandalen heeft ondergaan in de afgelopen jaren, voegde eraan toe dat Chew noch Jeffrey Baker, een maatschappelijk werkmanager die ook centraal bij de zaak betrokken was geweest, nog bij de overheid werkzaam zouden zijn.

De rechter merkte op dat Haringey handelde onder aanzienlijke druk met beperkte middelen. In 2012 had men gemiddeld 650 contacten per maand, waarvan meer dan een derde zich ontwikkelde tot een volledige onderzoek, en men kreeg er acht tot tien nieuwe sectie 47 vragen per week.

Op de achterpagina

Commentaar op de achterflap van OZO-nieuws 2013-1

Tja, een keer gaat het natuurlijk fout

Dat Jeugdzorg (een van de) ouders en kinderen vermaakt, is bekend.

Wanneer men dat bij andere maatschappelijk werkers durft te doen, kan het natuurlijk fout lopen.

In deze editie leest u een bericht uit regio Londen.

Exact hetzelfde had ergens in Nederland kunnen gebeuren.